

[Jørgen Gram.]

derslev, men i Referatet fra et almindeligt Møde var i nogle Udtalelser af mig, som Journalisten maaske skulde have haft med, paa Grund af praktiske Vanskeligheder ikke alt kommet med i fuld Udstrækning. Jeg korrigerede dette i en Artikel, fordi der ikke skulde være mindste Tvivl om, hvordan Forholdene laa, og jeg vil sige, at Forholdene var endda ikke grelt nok stillet op, idet der var Kommuner, der i denne Opstilling stod, som om der ingen Forrykning skete. Denne Forrykning vil jo ikke kunne ses, naar Folk med større Indtægter faar en Lettelse, medens andre uden Indtægt, men med Grundejendom, faar en større Skattebyrde. Forrykningen vil ikke give sig Udslag, fordi den samlede Kommune staar med det samme Antal Kroner i Amtsskat før og efter Omlægningen.

Formanden: Tiden for en kort Bemærkning er forlængst udløbet.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Den højtærede Indenrigsminister fremhævede, at Beviset for, at Amtsskatterne vil gaa ned, var, at Udgifterne i det hele vil gaa ned, og deraf skulde altsaa ogsaa fremgaa, at de vil gaa mest ned i de Kommuner, hvor de var højest, og derigennem bringe Skattepromillerne noget nærmere sammen. Denne Udtalelse beror paa et rent Skøn, ingen ved, om det bliver Tilfældet, og man kan heller ingenlunde slutte saadan, at der, hvor Ejendoms-skattepromillerne er højest, er ogsaa Udgifterne højest. Der er mange Kommuner, navnlig paa Øerne, hvor Ejendomsskattepromillen er usædvanlig høj, og hvor Skatteprocenten er usædvanlig lav, og der synes vi, det var rimeligt, om man ved en Lettelse fra Statens Side statuerede, at her var det Ejendomsskatterne, der skulde lettes, og Personskatterne der ikke skulde lettes. Derigennem sikrede man en vis Tilnærmelse mellem Skattepromillerne, men det gør man ingenlunde ved det Forslag, Regeringen og Ministeren har stillet.

Ministeren var enig med mig i, at det var heldigt, om Ejendomsskatterne var varierede. Ja, men saa skulde man jo praktisere det ogsaa i Kommunerne. Da de jo gik op i den Tid, da Pengene var rigelige, skulde de nu, hvis man virkelig ønskede at indføre dette System, ogsaa gaa ned, gaa endda betydeligt ned, ekstraordinært ned, i Krisetider. Men det er jo det, Regeringen paa ethvert Tidspunkt modsætter sig.

Maa jeg sige med Hensyn til den mellemkommunale Refusion, hvor Ministeren hævdede, at den ekstra Betaling som mange Landkommuner havde faaet, ikke var en Forringelse i sit fulde Omfang i Forhold til det, vi havde tidligere, at det er jeg fuldstændig enig med Ministeren i. Det har jeg ogsaa sagt ved Møder ude i forskellige Landkommuner, at selv om det var uretfærdigt, var det ikke saa galt i Forhold til det gamle. Men det Forsvar for en Tilstand, at det har været næsten lige saa galt engang i Fortiden, er jo ikke saa meget værd. Det, der maa være Maalet, er at naa frem til de rigtige Tilstande, og dette sker ikke ved Lovforslaget i nær saa høj Grad, som det vilde ske ved Venstres Forslag.

Jeg skal til Slut sige til den højtærede Minister, naar han nu talte med en forførdelig Forargelse over, at han var blevet lidt krast behandlet i en Betænkning, at vi forstaar jo allesammen, at for den fine og lempelige Mand, som Ministeren er over for Modstandere, er det meget ubehageligt, at saadant kan overgaa ham, men det maa han nu finde sig i.

Formanden: Maa jeg gøre opmærksom paa, at saafremt det er Forsamlingens Ønske at blive fri for nyt Møde senere i Aften, vil det være formaalstjenligt, at man medvirker til en snarlig Afslutning af denne Forhandling.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard): Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram spurgte mig, om jeg mente, han var Aftægtsmand. Nej, det ved jeg ikke af, at jeg har antydnet noget som helst om, men selv om det ærede Medlem ikke er Aftægtsmand, kunde man da godt tænke sig, at det ærede Medlem ønskede meget stærkt, naar han havde angrebet mit Forslag paa det voldsomste og skrevet lange forklarende Artikler til Kommunalnænderne om, hvor urigtigt det virkede, at han netop saa ønskede at komme til en Forhandling, hvor der blev Lejlighed til at udvikle hans Anskuelse; man kunde tænke sig, at det ærede Medlem havde overvundet sine Vanskeligheder —, det ærede Medlem var jo i Byen!

Maa jeg sige i øvrigt angaaende det, der er sket med Hensyn til Ændringen af den sønderjyske Amtsskatning, at jeg tilbød i Landstingets Udvalg, hvis man meget stærkt ønskede fra Oppositionens Side, at der skabtes en længere Overgangstid, at medvirke dertil; det gav man mig Tilslutning til fra Regeringspartiernes Side, men det ønskede man ikke fra Oppositionen.